

ELFRIDA ANDRÉE

Piano Trio in g-minor

Piano Trio in c-minor

Piano Quartet in a-minor

TRIO NORDICA

INTIM
KUNST

ELFRIDA ANDRÉE (1841-1929)

Piano Trio in g-minor

1	I Allegro agitato	11'39
2	II Andante con espressione	6'55
3	III Rondo Finale, Allegro risoluto	6'35

Piano Trio in c-minor

4	I Allegro	8'31
5	II Larghetto ma non troppo	6'23
6	III Scherzo: Allegro molto (Il tempo molto giusto)	3'44
7	IV Finale: Allegro con fuoco (Il tempo moderato ma l'espressione con fuoco)	6'07

Piano Quartet in a-minor

8	I Allegro molto moderato	10'53
9	II Adagio con espressione	6'25
10	III Finale: Allegro	5'57

with Þórunn Ósk Marinósdóttir, viola

TRIO NORDICA

Audur Hafsteinsdóttir, violin

Bryndis Halla Gylfadóttir, cello

Mona Kontra, piano

Pionjären Elfrida Andrée (1841-1929)

"Hur många gånger har jag inte känt grämlse när man skrivit eller sagt den sanningen att inga kvinnliga namn kan nämnas när frågan är om musikalisk komposition i allvarlig stil. ... Inga små sånger ska först synas från mig, ty visor, ja vackra visor skriver ju många av mitt släkte. Arbeten i kammarmusik ... se där den början jag önskar. Lättare vore att rycka en bit ur klippan än att från mig rycka min idealidé: det kvinnliga släktets höjande!"

Så skrev Elfrida Andrée i ett aldrig avsänt brev omkring år 1870 eller 1871. Då var hon 30 år gammal och redan en pionjär. Hon var den första kvinnan i Sverige som tog organistexamen vid Musikaliska Akademiens undervisningsverk som Kungliga Musikhögskolan då hette, hon hade genomfört två lagändringar; 1861 så kvinnor kunde söka och få anställning som organister och den andra 1865, så kvinnor fick utbilda sig till och söka tjänster som telegrafister. 1867 sökte hon tillsammans med 7 män tjänsten som domkyrkoorganist i Göteborg. Hon fick tjänsten och blev den första kvinnliga domkyrkoorganisten i Europa. I Göteborg stannade hon till sin död 1929.

Men varför dessa starka ord: *"Lättare vore att rycka en bit ur klippan än att från mig rycka min idealidé: det kvinnliga släktets höjande!"* Under 1800-talet förändrades kvinnornas liv radikalt. När Elfrida Andrée föddes 1841 var kvinnor omyndiga, det fanns inga allmänna skolor öppna för dem och det fanns bara ett fåtal yrken

att välja på. Hundra år senare var kvinnorna myndiga och fick själv ta hand om sin ekonomi, utbildningar och yrken öppnades successivt för dem under 1800-talets slut och 1900-talets början.

Under 1870-talet stod Elfrida Andrée på höjdpunkten av sin karriär. Hon var en uppburen domkyrkoorganist i Göteborg, hon hade komponerat sin första symfoni och under sommaren 1879 komponerade hon sin andra symfoni, ett moget verk som spelades några få gånger under hennes livstid men som nu, hundra år senare har fått uppleva en renässans.

Bland Elfrida Andrées kompositioner intar kammarmusiken en särställning. Att kvinnor överhuvudtaget deltog vid kammarmusikaliska möten var inte vanligt under 1800-talet. Romantikernas föreställningar om kvinnor och instrument gällde under i princip hela 1800-talet. I 1784 års Musikalisches Almanach kunde man läsa att det passade sig inte för kvinnor att spela flöjt för då måste hon snörpa på munnen,

detsamma gällde horn, när hon spelade cello måste hon - o hemska tanke - sära på benen och när hon spelade violin fick hon ett fult sår på halsen och måste dessutom sträcka på halsen på ett onaturligt sätt. Framför allt var stråckkvartetten en manlig domän dit kvinnor inte hade tillgång.

Elfrida Andrée strävade under hela sitt liv efter att visa att kvinnor och män hade samma intellektuella och musikaliska förutsättningar. Redan som barn hade hon opponerat sig mot att pojkar prioriterades före flickor. När hon till exempel skulle lära sig engelska språket i Visby reagerade hon mot ordningen av pronomina i tredje person singularis, he-she-it. Elfrida tyckte att femininum skulle komma före maskulinum. "Jag säger 'she' först och 'he' sedan, föreslog hon. Hennes lärare predikade att 'he' skulle komma först, men Elfrida stod fast vid sin åsikt. Vid nästa lektion föreslog hon att de skulle säga 'he-she-it' varannan gång och 'she-he-it' varannan gång, "så blev det rättvist och jämnt fördelat".

Elfrida Andrées far, provinsialläkaren Andreas Andrée, var politiskt radikal och han engagerade sig intensivt i sin dotters uppfostran. Elfrida skickades till Stockholm och 1857 tog hon sin organistexamen, sedan studerade hon komposition och instrumentation för Ludvig Norman. Åren i Stockholm präglades av politiskt arbete. Ett avslag från riksdagen år 1859 i samband med en ansökan för

organistyrket motiverades med: "Paulus har sagt: kvinnan tige i församlingen", det var ett uttalande hon aldrig glömde.

Bland Elfrida Andrées över hundra kompositioner finns fjorton kammarmusikaliska verk, bland dem två pianotrios, två stråckkvartetter, en pianokvintett, en pianokvartett, två violinsonater och romanser för violin och piano. Sannolikt framfördes inte musiken offentligt i Göteborg under Elfridas levnadstid, kammarmusik spelades i salongerna och fick därmed en presentation som hade möjligheter att nå offentligheten.

Studierna i komposition för Ludvig Norman i Stockholm hade avslutats med att hon komponerade trion i c-moll, det andra verket på denna CD. Ludvig Norman gav stycket det högsta betyget. Av en anteckning i partituret framgår att trion framfördes av några vänner våren 1860 i Elfridas fars, Andreas Andrées bostad i Brunkebergshotellet, som låg vid nuvarande Brunkebergstorg i Stockholm. Pianist var hennes väninna Laura Pistolekors, (mer känd under sitt namn som gift: Laura Netzel) Joseph Dente och Fritz Söderman, båda från Hovkapellet spelade violin respektive cello.

Trios första sats präglas av ett friskt "schwung" som avslöjar att Elfrida Andrée redan som 19-åring var en fullfjädrad tonsättare. Möjligen kände hon till Felix Mendelssohns trio opus 66, även den komponerad i c-moll. Den yttre ramen är densamma: fyra satser med

sonatform i första satsen, en långsam andra sats, Scherzo och Finale. Här finns en förkärlek för långa cantabla melodier i cellon, en smältande violinklang i höga lägen och häftiga pianopassager, tekniken att lägga melodin i lillfingret i pianot med ackompanjerande sextondelsfigurer som snabbt rasar ner över klaviaturet. I första satsen finns både snabba och mer smäktande partier, den långsamma andra satsen har en vacker melodi som utvecklar sig. Den tredje satsen, Scherzo, är en pärla, fyndig och glad i melodin och sista satsen är en munter vandring till ett slut. Joseph Dente hade sagt att Finalen var "gjord såsom om Berwald hade komponerat den!"

Efter trion i c-moll komponerade Elfrida Andréé i snabb följd en stråkkvartett, en ouvertyr för orkester, en kvintett för piano och stråkar skickade hon anonymt till Musikaliska Konstföreningen och fick den antagen för publicering våren 1865. Sommaren 1865 tillbringade hon i Strömstad för att praktisera som telegrafist och uppmuntrad av framgången med kvintetten komponerade hon piano-kvartetten i a-moll, det sista stycket på denna CD. Den första satsen, *Allegro moderato*, börjar med ett kraftfullt tema och följes sedan av ett lyriskt sidotema. Den andra och långsamma satsen har hon först gett beteckningen *Andante con moto*, men har sedan ändrat det till *Adagio con espressione*. Början är mycket vacker med en skirt lyrisk pianosats innan stråkinstrumenten

kommer in med samma lyriska ton. Kvartetten avslutas med en mjukt brusande Final. Pianokvartetten skickade hon också till Musikaliska Konstföreningen med ett hopp om att få den publicerad. Några år senare fick hon den tillbaka med ett "Mention honorable".

Livet i Göteborg ställde andra förhoppningar på henne än att komponera kammarmusik. Trots det tillkom under 1870-talets början två violinsonater och tre vackra romanser för violin och piano. Verken spelades hemma hos den musikälskande grosshandlaren Carl Levgren och hans familj, där man ofta gav musikalisk salong. Carl Levgren var en skicklig violinist som regelbundet spelade kammarmusik med Elfrida Andréé under 1870- och 80-talen och sannolikt var musicerandet hos Levgrens den skola som medförde att hon finslipade sina kompositioner.

Sommaren 1883 påbörjades komponerandet av pianotrio i g-moll, som är det första stycket på denna CD, och i januari 1884 var verket färdigt. Under mottot "*Allen gehört was du denkst, dein eigen ist nur was du fühlert*" skickade hon in den till Konstföreningen. Trion fick mycket positiva omdömen. Ludvig Norman skrev några dagar innan han dog i mars 1885 att trion borde få "mention honorable för flytande faktur och rutinerat skrivsätt". Niels W. Gade var mer positiv och skrev att detta var det bästa av alla inlämnade arbeten. Tre år senare, 1887, trycktes trion och kom ut i 550 exemplar. Det

blev den sista kompositionen Elfrida Andrée fick utgiven av Konstföreningen. Trion har tre satser, den första satsen, *Allegro agitato* inleds med ett energiskt huvudtema som spelas unisont av violin och piano. Till sidotemat har hon skrivit "*tranquillo cantabile*" och det är, som så ofta i Elfridas kompositioner, lyriskt och varmt melodiskt. Den långsamma satsen, *Andante con espressione*, präglas av ett motiv som upprepas i olika klangliga konstellationer, för att sedan övergå till ett rytmiskt motiv, de två motiven sammanvävs och slutligen ackompanjeras inledningsmotivet med breda arpeggion i pianostämman. Sista satsen har satsbeteckningen *Allegro risoluto* och är ett rafflande rondo, rondotemat är ett vibrerande och upprört agitato medan mellandelen där hon har skrivit "*tranquillo e un poco più lento*", har en dansant, lätt lundbyeskt "*spatserande*" karaktär. Det finns en doft av den unge Brahms över Elfrida Andrées trio, som placerar den i den svenska kammarmusikens främsta led från 1880-talet.

Hur förhåller sig Elfrida Andrées musik till sina samtida kollegers och vilka förebilder hade hon? "Mendelssohn lever!" har hon skrivit på en av sina kompositioner. Var till exempel hennes kompositionslärare Ludvig Normans musik mycket bättre än Elfrida Andrées? Frågan kan inte besvaras, men Elfrida Andrées musik har

livliga melodier och de olika satserna är variationsrikt komponerade. Tonsättare som till exempel Wilhelm Stenhammar, Hugo Alfvén och Tor Aulin tillhörde ju en helt annan generation och med deras musik kan man inte jämföra.

Bara två av hennes kammarmusikaliska verk publicerades under hennes livstid, och det framgår av hennes brev att musiken spelades bara några få gånger. Hennes sista kammarmusikaliska verk var en stråkkvartett som komponerades 1887 och spelades 1895 vid en utställning för kvinnor i Köpenhamn. Efter att ha letat Norden runt efter kvinnliga stråkmusiker som ville studera in en kvartett, uruppfördes verket. Detta var "noget ganske Nyt" skrev den danske recensenten. I själva verket var det med stor sannolikhet första gången i norra Europas musikhistoria en stråkkvartett sammansatt av kvinnliga musiker uppträdde offentligt. Efter stråkkvartetten ägnade Elfrida Andrée sig åt att komponera inom andra genrer. Även hennes stil förändrades från att ha varit präglad av Leipzigskolans ideal, till den franska orgelmusikens stilistiska idéer och till mer svenskt inspirerade körverk. Utan tvekan intar dock kammarmusikverken en central position i hennes produktion.

Elfrida Andréé, porträtt från ca. 1885

Elfrida Andréé, a portrait from 1885

Elfrida Andrée (1841-1929) - The Pioneer

"How many times have I not been saddened when someone writes or states the 'fact' that women cannot be named in the same breath as serious composition .... No little songs shall be my first compositions, because songs, and many beautiful ones, have been written by so many of my gender. Chamber music ... that's how I want to start. It would be easier to tear a rock apart than to prise me from my ideal wish: the raising of the female gender!"

So wrote Elfrida Andrée in a letter, which was never sent, in 1870 or 1871. She was 30 years old and already a pioneer. She was the first woman in Sweden to graduate as an organist from the Educational Institute of the Academy of Music, which was the name of the Royal Academy of Music at that time. She had already achieved two statutory amendments, the first of which, in 1861, made it possible for women to apply for posts as organists and the second, in 1865, enabled them to train and apply for posts as telegraphists. In 1867 she applied for a post as organist at Gothenburg Cathedral, along with seven male applicants. She was awarded the post, which meant that she became the first female organist in Europe. She remained in Gothenburg until her death in 1929.

But why these strong words: *"It would be easier to tear a rock apart than to prise me from my ideal wish: the raising of the female gender!"* In the 19th century the lives of women changed radically. When Elfrida Andrée was

born in 1841, women were regarded in the same light as minors. There were no public schools open for them and there were just a few careers at their disposal. A century later, women had achieved social rights and were allowed to manage their own finances. Education and professions gradually became available to them towards the end of the 19th century and at the beginning of the 20th century.

In the 1870's Elfrida Andrée was at the height of her career. She was a highly esteemed cathedral organist in Gothenburg. She had composed her first symphony and in the summer of 1879 she composed her second symphony, a mature work which was performed a few times during her lifetime, and now, one hundred years later, she has been rediscovered.

Out of about a hundred works by Elfrida Andrée, her chamber music holds a unique position. Women's participation in chamber music meetings was unusual in the 19th

century. The romantic idea of women and musical instruments prevailed principally throughout the 19th century. In *Musikalischer Almanach* of 1784, one could read that it was improper for women to play the flute, because then they would have to purse their lips. The same argument applied to the french horn. When they played the cello they would have to - appalling thought - part their legs, and from playing the violin they got an ugly blemish on their neck as well as having to stretch their neck in an unnatural way. Above all, the string quartet was a male domain in which women were not allowed to participate.

All her life Elfrida Andrée strived to demonstrate that women and men had the same intellectual and musical abilities. Even as a child she resisted that boys should have priority over girls. When, for instance, she was studying English in Visby, she opposed the order of the personal pronouns in 3rd person singular, he-she-it. Elfrida thought that the feminine version should precede the masculine version. "I'll say 'she' first and then 'he'", she suggested. Her teacher maintained that 'he' should come first, but Elfrida stuck to her opinion. At the next lesson she proposed that they should alternate between 'he-she-it' and 'she-he-it' - "in order to get it fair and equal".

Elfrida Andrée's father, the provincial doctor Andreas Andrée, had radical political

ideas and committed himself intensely to his daughter's education. Elfrida went to Stockholm and in 1857 she graduated as an organist. Following this she studied composition and instrumentation with Ludvig Norman. During her stay in Stockholm she participated in political activities. A rejection by Parliament in 1859, in connection with an application for a position as an organist, inspired by Saint Paul's words: "Let the women be silent in church" - was a statement she never forgot.

Among over one hundred compositions by Elfrida Andrée, there are 14 works for chamber ensembles - two piano trios, two string quartets, one piano quintet, a piano quartet, two violin sonatas, and romances for violin and piano. It is unlikely her music was performed in public in Gothenburg during her lifetime. Chamber music was performed in salons and thus presented to the general public.

Elfrida's studies with Ludvig Norman were concluded with her composition of the Trio in c-minor, the second piece on this CD, for which Ludvig Norman gave the highest praise. From a note in the score it is apparent that the trio was performed by some friends in the spring of 1860, at the home of Andreas Andrée in the Brunkeberg Hotel, which was situated at the present Brunkebergstorg in Stockholm. The piano part was played by Elfrida's friend, Laura Pistolekors (better

known under her married name, Laura Netzel). Joseph Dente and Fritz Söderman, both from the Royal Opera, played the violin and the cello respectively.

The first movement of the trio is characterized by a fresh *schwung* which reveals that Elfrida Andrée, even at the age of 19, was an accomplished composer. She might have been familiar with Felix Mendelssohn's Trio opus 66, also in c-minor. The main framework is the same: four movements of which the first is in sonata form, a slow second movement, followed by a Scherzo and Finale. One can discern a special fondness for long, melodious passages in the cello, a melting violin sound in the higher positions and agitated piano passages, using the technique of placing the melody in the little finger with accompanying sixteenth figures quickly rushing over the keyboard. In the first movement there are both rapid and more languishing sections, the slow second movement is a beautiful melody that unfolds. The third movement, the Scherzo, is a pearl, inventive and happy in its melody and the last movement is cheerful wandering until the end. Joseph Dente said that the Finale was "written as if Berwald had composed it!"

Following in quick succession to the Trio in c-minor, Elfrida Andrée composed a string quartet, an overture for orchestra and a quintet for piano and strings, which she sent anony-

mously to the Music Art Society where it was accepted for publication in the spring of 1865.

In the summer of 1865, Elfrida Andrée stayed in Strömstad working as a telegraphist, but, encouraged by the success of the quintet, she composed the Piano Quartet in a-minor, the first piece on this CD. The first movement, *Allegro moderato*, opens with a powerful theme followed by a lyrical second subject. At first she gave the second, slow movement the tempo marking *Andante con moto*, but later changed it to *Adagio con espressione*. The opening is very beautiful with a clear, lyrical piano part before the strings enter with the same lyrical tone. The quartet concludes with a softly surging Finale. She also sent this work to the Music Art Society in the hopes of getting it published. Some years later the score was returned with an "Honourable Mention."

Life in Gothenburg presented Elfrida Andrée with other expectations than merely composing chamber music. Nevertheless, she composed two violin sonatas and three beautiful romances for violin and piano at the beginning of the 1870's. These works were performed at the home of the wholesale trader and music lover, Carl Levgren, and his family, where domestic concerts were often arranged according to old German tradition. Carl Levgren was a skilful violinist who played chamber music with Elfrida Andrée in the

1870's on a regular basis. The musical atmosphere at Levgren's house was probably the school Elfrida Andrée needed to refine her compositions.

In the summer of 1883, she began work on the Piano Trio in g-minor, the first piece on this CD, completing it in January 1884. Under the motto "*Allen gehört was du denkst, dein eigen ist nur was du fühlst*" she sent it to the Art Society. The trio was very well received. A few days before his death in March 1885, Ludvig Norman wrote that the trio should get a "Honourable Mention" for its 'flowing structure and composition skill'. Niels W. Gade was even more positive and wrote that this was the best of all the submitted works. Three years later, in 1887, the trio was printed and published in 550 copies. This was the last composition which Elfrida Andrée had published by the Art Society. The trio has three movements. The first, *Allegro agitato*, begins with an energetic main theme played in unison by the violin and piano. Marked *tranquillo cantabile* the second subject is, as so often in Elfrida's compositions, lyrical and warmly melodic. The slow movement, *Andante con espressione*, is characterized by a motif in differing sonorous constellations which then transforms into a rhythmical motif. The two motifs interweave until finally the initial motif is accompanied by broad arpeggios in the piano.

The last movement, *Allegro risoluto*, is a thrilling rondo with a vivid *agitato*, while the central section, marked *tranquillo e un poco più lento*, has a dance-like, slightly 'strolling' light touch. There is a scent of the young Brahms in Elfrida Andrée's trio, which ranks it in the forefront of Swedish chamber music of the 1880's.

How does the music of Elfrida Andrée relate to that of her contemporary colleagues and who were her models? "Mendelssohn lives on!" she wrote in one of her compositions. Was the music by her composition teacher, Ludvig Norman, much better than that of Elfrida Andrée? This question cannot be answered, but Elfrida Andrée's music has lively melodies and the different movements are composed with rich variety. Composers such as Wilhelm Stenhammar, Hugo Alfvén and Tor Aulin, to name but a few, belonged to whole other generation making comparison to their music irrelevant.

Only two of Elfrida Andrée's chamber music works were published during her lifetime. From her letters one can conclude that performances of her music were few. Her last chamber music work is a string quartet composed in 1887 and performed in 1895 at an exhibition for women in Copenhagen. After having been looking all around Scandinavia for female string musicians who were willing to rehearse the quartet it was

performed for the first time. This was "something quite new" a Danish critic wrote. In fact this was most likely the first time in the history of Northern Europe that a string quartet made up of female musicians performed in public. After this string quartet, Elfrida Andrée devoted herself to composing in other genres. Her style also changed from being influenced by the ideals of the Leipzig School to other stylistic ideas - French organ music and choral works more inspired by Swedish composers. There is no doubt, however, that her chamber works hold a central position in her output.

© Eva Öhrström 2009

TRIO NORDICA

Trio Nordica bildades 1993 av violinisten **Audur Hafsteinsdóttir**, cellisten **Bryndís Halla Gyldadóttir** och pianisten **Mona Kontra**. Efter omfattande kammarmusikstudier och samarbete med musiker som Louis Krasner, Eugene Lehner, Robert Vernon, Masuko Ushioda, Julius Levine, Claude Franck och Joel Krosnick bildades Trio Nordica. Medlemmarna i trion har deltagit i ett flertal kammarmusikseminarier och festivaler såsom Prussia Cove, Banff, Tanglewood och Aspen.

Trio Nordica har framträtt i Island, Sverige, Danmark, Finland, Frankrike, Italien, Tyskland, USA, och Kanada i skilda sammanhang såsom konsertturnéer och kulturevenemang. Trion har ofta medverkat i radio och TV. Samtliga triomedlemmar har erhållit flera utmärkelser för sitt spel och gjort inspelningar med skivbolag som Japis, King Records, Bis och Naxos. De är alla verksamma som kammarmusiker och solister både i och utanför sina hemländer.

Trio Nordica har en bred repertoar. Vid sidan av standardrepertoaren för pianotrio lägger de stor vikt vid att spela verk av kvinnliga kompositörer, nordisk musik och samtida pianotrios, av vilka några har komponerats speciellt för Trio Nordica.

Trio Nordicas medlemmar är konstnärliga ledare för Chamber Music Festival of

Kjarvalsstadir Art Museum of Iceland. De uppträder även regelbundet vid andra musikfestivaler.

Recensioner:

“Framförandet var övertygande och kraftfullt och musikens mysterium, dess stämning och nostalgi, som är omöjligt att sätta ord på, övermaktigade mig fullständigt och behöll sitt grepp om mig konserten igenom.”

“.....framfördes så självklart och opretentiöst, ändå på samma gång så outhärligt vackert att jag aldrig kommer att glömma det. För mig var det en konstnärlig uppenbarelse”

Morgunbladid 2008

“Sammantaget blev konserten en stor succé eftersom Trio Nordicas framförande helt enkelt var strålande både ensemblemässigt och individuellt. När genuint artisteri paras med passion och stor teknisk skicklighet kan resultatet bara bli en unik upplevelse.”

Morgunbladid 2007

TRIO NORDICA

Trio Nordica was formed in 1993 by violinist **Audur Hafsteinsdóttir**, cellist **Bryndís Halla Gylfadóttir** and pianist **Mona Kontra**. After extensive chamber music studies and work with musicians such as Louis Krasner, Eugene Lehner, Robert Vernon, Masuko Ushioda, Julius Levine, Leon Fleischer, Claude Franck and Joel Krosnick, the trio was founded. The members of the trio have participated in numerous chamber music seminars and festivals, such as Prussia Cove, Banff, Tanglewood and Aspen.

Trio Nordica has performed in Iceland, Sweden, Denmark, Finland, France, Italy, Germany, United States, and Canada on various occasions, such as concert tours and cultural events. The trio has appeared many times on radio and television. All the members of the trio have won numerous awards for their performance, recorded for record labels such as Japic, King Records, Bis and Naxos. They are all active as chamber musicians and soloists in their home countries as well as abroad.

Trio Nordica has a wide ranging repertoire. In addition to the standard piano trio repertoire, they emphasize on performing works by women composers, Nordic music and contemporary piano trios, some of which have been composed specially for the members of the trio.

The members of Trio Nordica are artistic directors of the Chamber Music Festival at Kjarvalsstaðir Art Museum in Iceland. They also appear regularly at other music festivals.

CRITICS

“The conviction was powerful and the music’s mystery, its atmosphere and nostalgia, which is impossible to put into words, completely overpowered me and kept me captive throughout the performance.”

“....was so naturally executed and unpretentious, yet at the same time so incomparably beautiful that I will never forget it. For me it was an artistic revelation.”

Morgunbladid 2008

“On the whole the concert was a great success because the performance of Trio Nordica is simply speaking excellent. When obvious artistry interweaves with passion and great technical skills the outcome can only be a unique experience.”

Morgunbladid 2007

Thórunn Ósk Marinósdóttir, viola

studerade vid Brussels Royal Conservatory för Mr. Ervin Schiffer, där hon avlade examen 1996.

Sedan några år tillbaks är hon alternerande stämledare i Islands symfoniorkester och undervisar även i viola och kammarmusik vid Reykjavík College of Music och Iceland Academy of the Arts.

Thórunn har framträtt som solist på Island, i Japan och Belgien och har spelat in Hafliði Hallgrímsson violakonsert "Ombra" och nyligen även "Notes from a Diary" av samma kompositör, utgivet av Smekkleysa.

studied at the Brussels Royal Conservatory where she graduated in 1996 from the class of Mr. Ervin Schiffer.

In the past years she has been serving as second principal viola of the Iceland Symphony Orchestra as well as teaching viola and chamber music at the Reykjavík College of Music and Iceland Academy of the Arts.

Thórunn has appeared as a soloist in Iceland, Japan and Belgium and has recorded Hafliði Hallgrímsson viola concerto 'Ombra' and more recently the 'Notes from a Diary' for viola and piano from the same composer, published by Smekkleysa.

IMCD 113

www.trionordica.com